

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת עקב
י"ה מג"א תשפ"ג - אבות ה'
גליון תתקכ"ב
זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	8:15	7:13	8:47
ירושלים	8:12	6:58	8:50
בארא פארק	9:07	7:50	9:19

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם וגו', ואהבך וברכך והרבך וגו' (י-ג). בפסוק זה כבר הרבו המפרשים והספה"ק לפרשו כא"א לפום דרכו דיליה, וגם ע"י דרש"י הק' שפי' אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו, וע"י עוד באוה"ח הק' מה שמפרש שם בכמה אופנים, עיי"ש.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

במעלת השמחה והענווה
ועל הרה"ק ר"א מבעלזא ליו"ד

אצל משה רב"ע"ה שהיה ענו מכל האדם, דווקא אליו דיבר ה' פנים אל פנים והשרה שכינתו אצלו, וכן מתן תורה היתה דווקא על הר סיני, שהיה ענו מכל ההרים, משום דהשראת שכינה אינה אלא במקום שיש ענוה ושפלות רוח, ומשרה שכינתו רק אצל רוח נשברה ונראה משום שיש לו שפלות רוח, הרי

דמידת הענווה זה מקום ויסוד להשראת השכינה. וכן במידת השמחה כן, דאי' (ברכות לא.) אין עומדין להתפלל לא וכו' אלא מתוך שמחה של מצוה וכו', משום דבמקום תפילה והשראת השכינה צריך להיות שמחה, וכדכתיב והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה'; דכשנתמלא שמחה מיד הגיע אליו השראת השכינה, וכתיב עוז וחדוה במקומו, דמקומו של עולם היא דווקא במקום שיש חדוה, ונמצא דהארוה בשני מידות אלו הרי הוא עושה כלי מוכן להשראת השכינה וא"כ עיי"ש לתומ"צ שלו קיום יזכה לקבלו בקל בכל זמן שירצה.

וכבר מתאמרי משמיה דהרה"ק מרן אה"י רבינו דוד מלעלוב זיע"א על הכ' ולמכיר נתתי את הגלעד (ג, טו), דבתוה"ק אין נקודות כדי שיוכלו לקרות בו את הקרי והכתיב, וא"כ יש גם לנקד תיבות הנ"ל, ופיח"כ ולמכיר, דהיינו לאדם המכיר את השי"ת ודבוק בו באמת, "לו נתתי", את הגיל - עד, היינו "הגיל" שהוא השמחה, זה הוא לו לעד, לעדות עליו שהוא באמת מכיר את בוראו ודבוק אליו באמת ובלב שלם.

ולפי"ז זהו פיה"כ והיה "עקב" דע"י שתעבוד על שני מידות אלו של שמחה וענווה ושפלות רוח ששניהם גורמים להשראת השכינה או זה יגרום לך "תשמעון" את המשפטים וגו' שיעזור וסייע לך לעשות כלים לקבל את עבודתך ועיי"ש תוכל להתעלות מעלה מעלה.

או יאמר עוד, דאם האדם רוצה שיגיע אליו איזה שמחה ותענוג ומשתוקק שיהיה לו איזה שמחה, אזי ילמוד תורה וישמור מצוות ה', ועיי"ש זה יהיה לו השמחה הכי גדולה בזה ובבא שזהו השמחה האמיתית הנרצה, שהרי פיקודי ה' ישרים משמחי לב (תהלים יט), והתורה משמחת את הלב וקיום התומ"צ משפיעה שמחה אמיתית בכל הענינים והמובנים, וזהו והיה וגו', דהשמחה האמיתית היא ע"י "תשמעון את המשפטים האלה" וכו', ע"י קיום התומ"צ שעיי"ש יזכה לגעזונטע אידישע שמחה תמיד, אכ"ה.

הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זיע"א
יומא דהילולא כ"א אב

יומא דהילולא של ההייליגע רבי ר' אהרן מבעלזא, הוא היה כולו עבודת ה', כולו יראת שמים, אביו הרבי ר' ישכר דב היה מהחסידים הגדולים ביותר שלו, אין לנו הגשה כלל ולא יכול להיות לנו השגה.

אמר עליו אביו כי לפני חמש מאות שנה הוא היה חידוש וגם לפני שלוש מאות שנה הוא גם היה חידוש, ברוב ענותנותו אמר שאינו יודע איך הוא זכה לנשמה קדושה כזאת. פעם העיר הרה"ק ר"ד לאחד מבני ביתו למה הוא מאחר המשך בעמ' ב'

עובדות מרובה"ק על ענייני בר מצוה

סיפורי קודש
אסיפת סיפורים ועובדות בקשר ליום הבר מצוה וכן עובדות וסיפורים בקשר לתפילין ומימי הבר מצוה, של רבוה"ק כפי המקובל.

הרה"ק מרן האוהב ישראל מוהר"ד מלעלוב זיע"א
הרה"ק מרן האוהב ישראל מוהר"ד מלעלוב זיע"א באחד מנסיעותיו להרה"ק החוזה הק' מלובלין זיע"ה הורה החוזה הק' לקנות לו תפילין חדשים מכתיבת יד קדשו של הרה"ק מפשווארסק שנודע כסופר בספרן של צדיקים.

מרן מוהר"ד עשה כמצוותו ועשה את דרכו לפשווארסק בצאת השמש על הארץ,
כשהגיע לעיירה שאל למקום מושבו של הרה"ק מפשווארסק ונכנס להיכלו ומצאו כשהוא יושב רכון על גזויל ושמע קן קולמסא והינו עוסק במלאכת הקודש וניגש אליו הרה"ק מוהר"ד וישאלהו לשלום והרה"ק מפשווארסק לא ענהו.

לאחר זמן מה ששהה מוהר"ד שם כילה הרה"ק את כתיבתו והחזיר לו שלום וישאלהו מה שמו, ואמר לו דוד שמי, ומיכן מוצאך, ויען מלעלוב.

אמר הרה"ק מפשווארסק: "א"כ הנך הרה"ק רבי דוד מלעלוב, הן לפני זמן קצר בא אליהו הנביא להודיע לי כי אכתוב פדשויות תפילין עבורך כי אתה בדרךך אלי וכבר הכינתים לך הא לך לפניך ונתן לו זוג תפילין שהכין לו עיי' בשורת והוראת אליהו הנביא.

הרה"ק מרן רבי משה מלעלוב זיע"א
בהיות רביה"ק הרבי ר' משה מלעלוב בגיל הבר מצוה משנות הי"ב הורה אביו רביה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב זיע"א לבל ייצא הנער חוצה לרחובות העיר אפילו לצורך. והיה יושב בביתו והוגה בתורה מתוך יגיעה רבה.
המשך בעמ' ג'

עובדות מרבוה"ק

המשך מעמ' א

הרה"ק מרן הרש"ן מלעלוב זיע"א
במלאות י"ג שנים לרביה"ק מרן הרש"ן נשאו אביו הרה"ק מרן הרדצ"ש להניח תפילין בצל זקינו הרה"ק רבי אלעזר מנדל מלעלוב זיע"א ובו ביום בשנת תרמ"ב בא גם בברית הנישואין.

הרה"ק מרן הרמ"מ מלעלוב זיע"א
מסופר בסדר עבודתו הק' של כ"ק אדמו"ר הרדצ"ש בהכניסו את נכדו מרן הרה"ק משה מרדכי זצוק"ל
בהפציע השחר יצאו יחד בתוככי העיר העתיקה מקום מושבו של רביה"ק וירדו לבית הטבילה להתקדש וליתרה, משם עשו את דרכם לעבר בית מדרשו של הסבא הקדוש הרדצ"ש.

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
טרם מלאות י"ג שנים לאחד מבניו הלך אל הסופר הרה"ח ר יהודה אשר דאטה ז"ל שהיה נמנה בין זקני השו"ב חסידו לעלוב והיה גם משמשו של מרן הרדצ"ש מלעלוב והומין אצלו פרשיות תפילין עבור בנו.
כעבור ימים מספר והוא עוסק בעבודתו נכנס אצלו אחד מקרתי דשופריא וביקש גם הוא כי בנו מלאו לו י"ג שנים ובכך הפך הוא שיכתוב עבורו תפילין.

אך הר' יהודה אשר היה לעת זקנותו ואמר מי לא יוכל לעשות כה מי עליו המלאכה לגמור כיון שכבר הבטיח לכ"ק רבינו זיע"א לכתוב עבורו תפילין. הלה עשה את דרכו לכ"ק מרן רביה"ק זצוק"ל זיע"א וביקשו שימסור לו הפרשיות שנכתבים.

וכ"ק רבינו הקוה"ט זיע"א הסכים לכך ויותר בכל לבו ונפשו אך רבי יהודה אשר לא היה שבע רצון מכך וציווה לקרא לרבינו הק' לפניו ואמר לו כי הוא זקן וחלש ולא ימול להבטיחו שיוכל לכתוב עוד פרשיות אך כ"ק רביה"ק לא שת ליבו ולא חזר מדבריו, והכל והעיקר רק בכדי לתת קורת רוח ליהודי הג"ל.

ואכן כן נעשה הדברים ולבסוף לא היה יכול לכתוב עוד פרשיות מחמת זקנותו, **אבל** מרן רבינו הק' והטהור זיע"א שמח על שהמציא ליהודי דבר יקר ונדיר.

כיון שהיתה זאת הכתיבה האחרונה של הרה"ח רבי יהודה אשר זצ"ל.

עובדות ואמרות מופלאות

בענין חובת מדת השמחה מפרשתינו

מאת מרן רבתינו הק' מלעלוב זיע"א ובמשנתם

והיה עקב תשמעון וגו' (ז, יב)
הרבי מרן ר' דוד מלעלוב זיע"א היה אומר, **והיה עקב תשמעון**, עקב מלשון עקביים וסוף, אמנם כן הלא הסוף יהיה שתשמעון לקול ה', אם כן יותר טוב שתשמעון מעתה **(אז פאר וואהר דער סוף וועט דאך זיין אז איהר וועט מוזן הערין, הערש זשע בעסער שוין)**.

והיה עקב תשמעון וכו' (שם)
והיה לשון שמחה **(פסיקתא זוטרותא)** עקב מרמזו על עיקבתא דמשיחא כדא"י בגמ' **(שלה סוטה)** שיהיו זמנים קשים מאוד, ואיך אפשר להיות בזמנים קשים כאלו בשמחה, אלא העצה לזה היא **"תשמעון"** מלשון, אסיפה, כמו וישמע שואל את העם, אז מען קומט זיך צוואם באסיפת מרעים און מען האלט זיך אינאיינעם בשבת אחים גם יחד באחדות זוהי העצה לבוא לידי שמחה גם בזמנים של עיקבתא דמשיחא.

והיה עקב תשמעון (שם)
י"ל ע"פ דברי הרה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב עה"פ (דברים ג, טו) ולמכיר נתתי את הגלעד א פאר וואר **(באמת)** הרי התורה אינה מנוקדת וזאת כדי שנוכל לדרוש בה בשבעים פנים. אומר אני ולמכיר נתתי את הגיל-עד היינו מי שמכיר ויודע את הבוכ"ע נתן לו הש"ת עדות לבני אדם שידעו על כך והיא הגילה והשמחה השרויים אצלו בתמידות. שמי שתמיד הוא שמח עדות וסימן הם לו שהוא מכיר את ה'.

וע"פ דברי קדשו יתבאר הכתוב והיה עקב תשמעון, זוהיה הוא לשון שמחה, עקב הוא מזגירת עקביים דהיינו ענוה, ועקב ענוה יראת ה' **(משלי כב, ד)** כשיהיה נמצא בדרגות הנעלות של שמחה וענוה אזי **תשמעון**, יש בכאן סימן מובהק שהוא שומע בקול בוראו.

ועד"ה הסביר רביה"ק מרן הרמ"מ זיע"א כי הענוה והשמחה כרוכים הם יחדיו יהיו תמים, והענין כי הבעל גאוה רואה את עצמו כמציאות ו"יש" בעולם ומי שהוא בגדר מציאות, תמיד יחסר לו איזה דבר וליש שלו ולכן הוא נופל בעצבות, מושא"כ אצל העניו שהוא בעיני עצמו בטל לגמרי מציאות כל שהוא ואינו קיים כלל וכלל – שכן רק הש"ת הוא מציאות – וכיון שכן אינו מרגיש אף פעם שמוגיע לו איזה דבר כל שהוא וממילא אינו חסר כלום ועל כן הוא תמיד בשמחה.

[אמנם מרן רביה"ק זיע"א היה נאה דורש ונאה מקיים ובשבעות הראשונות בעת חליו כשנשתתק פלג גופו ל"ע, ורבינו שכב בביה"ח ולא הוציא הגה מפיו וכשנאמן שהוא פנה אליו לרבינו שאולי מעיק לו משהו על לבו הוא יכול להשיח דאגתו לפניו כמ"ש דאגה בלב איש ישוניה. וענה לו רביה"ק שמי שחושב שהקב"ה חייב לו משהו יש לו טענות אך לי אין הקב"ה חייב מאומה ובאם רצונו ית' בכך אזי טוב לי, וזיע"א.]

והיה עקב תשמעון (ז, יב)
ידוע בשם הרה"ק **מגוסטיצין** ז"ע שיכולים לחיות אלף שנים ולא יהיה פסיק פומיה מנידסא אין אז מען מיינט א האר פאר זיך אזי דער שאול תחתית וויינג פאר איהם **[ואם אדם חושב עבור עצמו אז אפ"י שאול תחתית לא יספיק לו.]**

ואינא זה לעומת זה עשה האלוקים ולא קם עוד נביא כמשה בישראל, בישראל לא קם אבל באומות קם ומאן הוא בלעם, ואי' בזה"ק דאצל בלעם כתיב ויקר ואצל משה ויקרא א' זעירא וזה בחי' ענוה, ועוד אי' בחז"ל שנים שאכלו פסחיהם צדיקים ילכו בס' ופושעים יכשלו בס', ויש בהמצוה הכי גדולה של אכילת קרבן פסח הלילה ענין של ופושעים יכשלו בס'.
ואומרים בשם תלמידי מרן הבעש"ט הק' זיע"א הסימן שאם אחר עשיית המצוה מתאגה ח"ו זה ופושעים יכשלו בס' אבל אם נתוסף אחר המצוה ענוה זה צדיקים ילכו בס', וזהו **והיה עקב תשמעון** שתשמעו בענוה. **(אמרי קודש מתוך גליון דגל בית דוד)**

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמר ה"א לך את הברית (ז, יב)
והיה אמרו חז"ל **"והיה לשון שמחה, עקב מרמזו על ענוה, כעקב שהוא בסוף ויהיין אם תשמעון את המשפטים**, בשמחה ובענוה, אז **ושמר ה"א לך את הברית** הוא ית' יגיעך לידי שמירת הברית.

וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוך מייסרך (ח, ה)
אדמו"ר הרב הקדוש מרן אלעזר מנחם מנדל זיע"א אמר: **כאשר ייסר את את בנו, פירוש כמו שאדם כאשר מייסר את בנו גם לבו כואב עבור זה, כן ה' אלוך מייסרך – עמו אנכי בצרה. (ליקוטי דברי דוד)**

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלוך וגו' (ח, י)
קודם האכילה יש קבלה מהרב הקדוש מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א, שיתפלל על ג' דברים א' שהאכילה תהא לתיקון כמ"ש בספ"ק. ב' שיאח אבריאיות. ג' שלא יהא שום מכשול ח"ו של ספק טריפות. **(נמלאות חדשות, שם)**

פ"א היה הרה"ק רבי יוחאל מיכל מזלאטשוב ז"ע בקלימונוב, והיו שם כמה צדיקים, וגם הרה"ק מרן מוהר"ד היה שם, וכשנסע משם הלך מרן רבינו יוחאל"ד לחוץ לעיר, שמוא לא יוכל להגיע אל הרה"ק מזלאטשוב ליקח ממנו פרידת שלום, וכשעבר הרה"ק מזלאטשוב לפניו הלך מרן מוהר"ד אליו עם פתקא, וכ' שם שיתפלל עבורו שיוכל לאכול לשמה, ובין אותן שיוכל לאכול לשמה. **(מגדל דוד)**

היזכור לצדיקים

כ"א אב	– רבי אליעזר מאויפלעל ב"ד יהודה צבי ברנדזווין מסטרעטין (תרכ"ה) רבי שמואל אב"ד לבוב ב"ד חיים (ע"ב)
כ"ב אב	רבי אהרן טווערסקי ב"ד דוד מסקוירא התן ר"י מבוהוש (תרע"ט) רבי שלום יוסף ממעליניצא ב"ד נחום בער פרידמן מסדיגורא (תרפ"ג) רבי לוי יצחק שניאורסון מעיקערניסלוב ב"ד ברוך שניאור מחב"ד (תש"ד) – רבי אלכסנדר סנדר ב"ד יצחק אייזיק מקומארנא תל' החוזה הק' ואבי רבי יצחק אייזיק בעל היכל הברכה (תקע"ח)
כ"ג אב	רבי יוסף משה שטיינהארט אב"ד פויראד ב"ד מנחם (תקל"ז) רבי דוד האגד מאזבלטוב בעל "צמח דוד" ב"ד מ"מ מקוסוב התן רמ"ל מסאטוב (תר"ח) רבי אריה לייבוש הכהן דאבנאוויטש ב"ד שלמה מראדומסק (תר"ג) רבי זאב וואלף גאלדבערגער אב"ד באניהאד (תרס"ח) רבי חיים הלוי סאלאווייצקי ב"ד יוסף דוב מבריסק (תע"ה) רבי אהרן זוקה מבעלזא ב"ד ישכר דב מבעלזא (תשי"ז) – רבי מאיר הגדול ב"ד יעקב מפרימישלאן (תקל"ג) רבי מרדכי ב' המרדכי ב"ד הלל וכל משפ' הוי"ד (ה"א נ"ח)
כ"ד אב	רבי ברוך שפירא מטשייבא ב"ד יוסף תל' הגרעק"א ורש"ב מפשיסא, רבי יוסף מטוירטשין והחי' הרי"ם ור"י מנעשכין (תרל"ז) רבי יעקב דוד פרידמן מפאקאן ב"ד דוד יהודה לייב (תשט"ו)
כ"ה אב	– רבי יעקב ישראל מסטייפל – הסטייפל – ב' הקהלות יעקב, ברכת פרוץ, חיי עולם, קיינא דארתא ב"ד חיים פרוץ קנייבסקי (תשמ"ה) רבי בנימין אהרן מפודוויץ ב' משאת בנימין (ש"ע) רבי ישראל הרי"ק ר"מ דק"ק לובלין (ש"צ)

כ"א אב	רבי דוב בעריש גוטליב משינאווא – יד הקטנה (תקצ"ו) רבי צבי הירש הלוי הרוזניץ בן החוזה הק' רבי יעקב יצחק תל' אביו ואהבת שלום מקוסוב, בזו"ה התן רבי אריה לייב מוואלטיסק מתלמידי המגיד ממעזריטש, ובזו"ה ש התן רבי נטע מחעלם (תקצ"א)
כ"ב אב	רבי יצחק אשכנזי אב"ד לבוב טהרות הקודש על זבחים (תרל"ג) רבי דוב בעריש מפשדורז ב"ד צבי הירש וויינבערג התן רבי ישעי' מפשעידבור (תרל"ג) – רבי אפרים זלמן אב"ד בראד ב"ד מנחם מאניש מדגליות – שו"ת בית יוד/ראש/מטה/שעדי אפרים, טיב גיטין (תקנ"ה)
כ"ג אב	רבי יהודה לייב ב"ד שלמה בעל מגיני שלמה (תפ"ד) רבי אהרן מטברלי ב"ד יצחק – מחנה אהרן (תק"א) רבי נתן נטע ב"ד יהונתן אייבשיץ (תקמ"ט) רבי משה וואהל אב"ד בק"ק מאד (תקצ"ט) רבי אברהם אב"ד לאקענבאך ב"ד שלום חרף אולמאן – בית אברהם (תר"ט) רבי יעקב יוסף רובין ב"ד מנחם מעדל מזלאגוב (תרל"ג) רבי שלום היילפרין ב"ד דוד מוואסלוי התן רבי יצחק מבוהוש (תרצ"ט) – רבי יששכר דב ב"ד ארי' יהודה לייבוש מזולטשוב ב' מבשר צדק ונת עיני תל המגיד ורי"מ מוואלטישוב (תקנ"ה)
כ"ד אב	רבי מנחם מענדל ר' אביגדור'ס מקראקא (אשר תיקן לטובת העולם ה'היתר עיסקא) (שנ"ט) רבי אברהם חיים הרוזניץ מלינסק ב"ד נפתלי צבי מרופשיץ (תקצ"א) רבי אלעזר אינגערלייב ב"ד יוסף מראדוויל (תרנ"ג) במגילת יוחסין בס' מים רבים כ' דוה ב- (תרנ"ה) – רבי שלמה חיים פרידמאן ב"ד ישראל מסדיגורא ב' חיי שלמה (תשל"ב) רבי יואל טייטלבוים טייטלבוים מסאטמאר ב' דברי יואל ויואל משה על הגאולה ועל התמורה ב' הנינו"ה יופא (תשל"ט) רבי יעקב שלום סופר ב"ד פישל מפערשבורג ומו"צ בטאפאלטשאן תל' החת"ס (תרי"א) רבי נח נפתלי מקאברין ב"ד ישראל יעקב – ברכות לעד (תרמ"ט) רבי מרדכי מביילורדקא ב"ד ברוך קצנלבוים מקוסטניץ (תרנ"ג)

א מעשה

'השודד' בשליחות הרה"ק מטאהש זי"ע

שעת לילה מאוחרת בחדרו של כ"ק האדמו"ר מטאהש זי"ע, במונטריאול שבקנדה.

אל החדר נכנס יהודי שחזותו העידה עליו שאינו מחסידי הרבי, ומבט אוהב שאוקיינוס של אהבת ישראל נשקף ממנו קיבל את פניו. הרבי שאלו לפשר בואו והלה השיב כי בא להיפרד מהרבי. 'אומנם אינני חסיד של הרבי במוצהר ובכל זאת הרי התגוררתי כאן בעיר שנים ארוכות ומפעם לפעם נכנסתי אל הרבי להתברך. עתה אני עובר למקום מגורים מרוחק ואיאלץ להתנתק, לפיכך באתי להיפרד...'.

למשפחתו כי תוכנית חייו השתנתה. 'הכסף חזר אליי, ולכן אנו שבים לתוכנית המקורית - רוכשים בית במונטריאול, לא עוברים דירה. ישתבח שמו לעד!' סיכם האיש בחדווה, ומיהר אל הרבי, לדווח על ההתפתחות הדרמטית שהתרחשה, אותה תלה בברכת הרבי. הרבי שמח לשמוע, בירך את האיש כי ירכוש דירה מרווחת ונוחה, ואכן כך עשה האיש וקבע את מושבו במונטריאול לאורך ימים ושנים.

עשרות שנים חלפו, דבר המעשה המפעים עוד נותר חקוק בלבו, ודמותו האלמונית של השודד עוד היתה זכורה לו היטב. ואז, ביום

מן הימים, בקצה אחר של קנדה, גילה האיש את השודד. הוא הבחין בתווי פניו שהזקינו מעט, אך לא היה לו ספק כי זהו השודד המוזר שהשיב את הכסף. על אתר פנה אליו וביקש לברר, האם אכן זו פגישתם השלישית - שכן נפגש עמו פעם בשדה התעופה בבלגיה - אז נשדד, ובשנית - בבית הכנסת בעת שהחזיר את הכסף, ועתה זו הפעם השלישית... 'זה אכן אני!' השיב האיש מיד, 'אך למעשה זו פגישתנו

השנייה, לא השלישית... אכן כן, אני הוא שנתתי לך את הכסף בבוקרו של יום בבית הכנסת, אך אני ממש לא השודד ששדד אותך בשדה התעופה...' הלה היה מופתע עוד יותר, והאיש הזה המשיך: 'הסיפור הוא פשוט: לילה אחד, לפנות בוקר, מתקשר אליי הרבי, ומספר כי יש יהודי שנשדד, ואין לתאר את כאבו לנוכח הנזק הכבד. הרבי שאל אם אני מסכים להיות 'שודד' לרגע, הוא יתן לי את הכסף, ואני אזדהה כשודד ואשיב לך את כל הכסף... כמובן שהסכמתי לבקשתו, ואת ההמשך אתה יודע!'

'זה לא יתכן!' קרא היהודי בהשתאות, הרי לא הייתי מחסידי המובהקים! ובעצם, אתה מגלה לי עכשיו שהרבי לקח אחריות כה גדולה לגורלי, כל כך השתתף בכאבי עד שהעניק לי סכום עתק של כסף באמצעותך? אתה חושף שאתה לא שודד ומעולם לא היית, אלא סוכן סמוי של הרבי כדי להקל עליי ולשמח את ליבי! כמה אהבת ישראל היתה בו, אינני מאמין עד היכן היא הגיעה!" קרא בהתרגשות נסערת...

'אכן כן!' השיב האיש, 'אבל זה הסיפור ואין בלתו. הרבי שמע את סיפור השוד שערבר, לבו נקרע מכאב. הוא הבין את משמעות הכסף עבורך, הבין עד כמה הגעת הכסף לידך היא הרת גורל, לכן הוא הזעיק אותי כדי להביא לך את הכסף! הרבי הבין שאתה עברת משבר כה קשה, ובערה בו מידת אהבת ישראל עד כלות הנפש, עד שעשה מעשה כה יוצא דופן וחסר תקדים, לשלוח אליך את הכסף במסווה כביכול שהשודד חזר בו!...

לפתע, כמה דקות לפני עלייתי למטוס, שני נוכלים עשו לי תרגיל הסחה נועז ובשילוב דרמטי של כוח ומוח - הוציאו ממני את הכסף... עלייתי למטוס חסר כל, שב הביתה מתקופת עבודה ארוכה בלי דולר בודד. כך התייאשתי מלקנות כאן בית, ולכן אני עובר מכאן! התייפח בכאב על עמלו שירד לטמיון...

הרבי שמע את דבריו, ולבו נשבר בקרבו. כמה עצוב וכואב לשמוע שיהודי עבד כל כך קשה, התאמץ עד כלות הכוחות, וברגע האחרון הכל ירד לטמיון. הרי זה קורע לב ממש! הרבי התעניין במעשה לפרטי פרטי: מתי היה השוד, כיצד קרה, איך הגיב, כמה גנבו ממנו ומה חש. ולבסוף, הפטיר ובירך כי עוד יימצא השודד והוא יחזיר את הכסף, ואז נפרד ממנו לשלום.

והנה בבוקר, כמדי בוקר מגיע היהודי הלז לבית הכנסת, אם כי באיחור מהרגיל, שכן הלך לישון רק עם שחר. לקראת סוף התפילה ניגש אליו אדם זר ומוזר, אותו לא הכיר מעולם, ולחש על אזנו: דאמור לי בבקשה, האם נגנב ממך תיק מלא מזומנים בשדה התעופה בבלגיה?! הלה פער עיניים נדהמות, והשיב מיד בחיוב. 'אני מתנצל מעומק הלב!' השיב מיד האיש הזר, 'היה לי רגע קשה בחיים, ולכן הגעתי למצב ששדדתי אותך... באמת שלא רציתי להזיק לך כל כך... הרי לך את תכולת התיק במלואה, והוספתי כמה אלפי דולר - כפיצוי על עוגמת הנפש!' אמר האיש הזר, פנה לאחור ונעלם...

היהודי עומד בבית הכנסת, המום, משתומם עד כלות הנפש. הרי זה לא יאומן ממש! בדיוק עכשיו, בדיוק הרגע, נוחת כאן השודד האלמוני ובידו כל הכסף! הוא פונה לפינה צדדית, ספר את הכסף, וגילה כי אכן כן: כל הכסף כאן, ובתוספת כמה אלפי דולר פיצוי. רבונו של עולם, איזה נס על טבעי! דקות ארוכות עמד האיש המום, מופתע, מבולבל ונבוך כאחד, לא יודע את נפשו מאושר, מופתע מההתפתחות המרעישה שכדוגמתה לא שמע מעולם! ששודד יבוא אחר תקופה כה ארוכה וישיב את הכסף ששדד? וכיצד איתר אותו? וכיצד זכר בדיוק כמה היה בתיק? ומי הוא בכלל האלמוני הזה, ששדד, חזר בו, טרח לאתר אותו, והביא את כל הכסף בחזרה?!

כך או כך, כששב האיש לביתו, הודיע

הרבי לחץ את ידו בחום, וביקש לדעת לאן מועדות פניו, להיכן הוא עובר דירה. האיש השיב כי הוא עובר לגור בעיירה קטנה ומרוחקת מאוד, שהרבי בקושי ידע שהיא קיימת על מפת קנדה... הרבי החל לשואלו בחום על המקום אליו הוא עובר, תנאי החיים והמחיה, ולא פסח על השאלה החשובה מכל: האם ועד כמה ניתן לקיים אורח חיים יהודי באותה עיירה נידחת... הלה השיב באנחה: 'האמת ניתנת להיאמר, שזה מקום שאין בו שמץ של יהדות. אין בית כנסת, מקווה, אוכל כשר או כל דבר אחר. אני אנסה להסתדר איכשהו...' השיב בגמגום כמתנצל, 'שכן אני מוכרח לעבור לשם, אינני יכול להישאר כאן עוד'.

הרבי, כחכם עדיף מנביא, הבין מיד שהיהודי שלפניו עומד לאבד כל קשר ליהדות, ולפיכך שאל: 'ולמה אתה מוכרח לעבור לשם? הרי אני מניח שאינך שש להתנתק מהמורשת היהודית, אתה לא באמת רוצה לשכוח מקיום המצוות כהלכה. אם אתה נוקט בצעד כה דרמטי לבטח יש לך סיבה טובה... התואיל לגלות לי מה היא?'

נבוך היהודי קמעא, נאנח שוב, וסיפר לרבי את הסיפור המלא, כשמדי פעם מבצבצת דמעה בעיניו: 'אכן כן, רבי. אני עוקר מכאן מחוסר ברירה ממש, שכן אינני מצליח לעמוד בתשלומי השכירות הגבוהים כאן בעיר. והאמת היא, המשיך מיד, 'שעשיתי הכל כדי להימנע מכך, עד כדי שבמשך תקופה ארוכה גליתי לעבוד בבלגיה הרחוקה. עבדתי קשה מאוד, הרווחתי הרבה כסף וגמרתי בדעתי שבכסף זה ארכוש לי בית כאן במונטריאול...' וכאן פרץ היהודי בבכי מר: 'שואז, לאחר תקופת עבודה ממושכת, אני צורך בכיסי עשרות אלפי דולרים - הסכום בו תלויה רכישת הבית במונטריאול, ויוצא לשדה התעופה.